

at være tilstede ved Debatterne om en Sag, der mere end nogen anden af dem, vi have for, berører vor finantzielle Stilling. Ganske vist maae vi være den meget ærede Indenrigsminister meget taknemmelige, fordi han har paataget sig at fremføre de Betragtninger, som han formodentlig antager, at Finantsministeren vilde gjøre gjældende; men jeg maa tilstaae, at de Betragtninger, den ærede Indenrigsminister har fremført, have været af den Bestaffenhed, at jeg holder mig overbevist om, at den ærede Finantsminister ikke vilde have fremført netop dem. Jeg troer, at den ærede Finantsminister, naar han skulde have fremlagt Betragtninger for os, støttede paa hvilke vi rolig kunde gaae til at vedtage dette Lovforslag, maatte de have været af en anden Art end de, den ærede Indenrigsminister har fremsat. Sagen er nemlig den, at der er store finantzielle Betænklichkeiten ved dette Lovforslag; der er store finantzielle Betænklichkeiten for os ved nu at vedtage det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet og som gaaer nd paa, at vi indtil Aaret 1874 skulde, foruden hvad der allerede er betinget angaaende Jernbaneanlæg i Sjælland, endnu forpligte os til at udgive en Sum af ca. 8 Millioner. De maae vel erindre, mine Herrer, at der ikke siges, at Jernbanerne skulde ligge der og der, men vi bemyndige Indenrigsministeren til i Løbet af dette Aar at afslutte Contract om Anlægget af det hele Net til Beløb af 8 Millioner. Det er dette, vi gjøre ved det foreliggende Forslag. Det vil altsaa sige, at vi uden Hensyn til, hvorledes vore finantzielle Forhold kunne stille sig, nu ville give denne Bemyndigelse fra os, der vil udøve en saa betydelig Indskyldelse paa hele vor finantzielle Stilling i 6 Aar. Den ærede Indenrigsminister har vel sagt, at han selvfølgelig vilde tage et Forbehold med Hensyn til Krigstilfælde, og at det havde viist sig, at er saadant Forbehold kunde tages, da det var fæet tidligere og benyttet i sidste Krig; men jeg skal bemærke, at det desværre slet ikke er sagt, at Krigen, dersom vi igjen skulde faae en saadan, kommer under samme Villkaar for vore Finantser som sidst. Hvor uhykkelig den sidste Krig end i mange Henseender har været, var dens Udsald dog nogenlunde taalelig i den

Henseende, at vore Finantser ikke lede den umiddelbare Udtømmelse, som de vilde have lidt under andre Forhold, navnlig hvis Krigen var bleven fortsat 3 eller 6 Maanedere længere. Dersom Krigen havde været 6 Maanedere længere, vilde den Contract, der var affluttet, have været af største Betænklighed for Staten. Endnu maa jeg gjøre opmærksom paa, at det, hvorpaa Udvalget hovedsagelig i denne Sag har støttet sig i finantziel Henseende, er foranlediget ved en Udtalelse af den ærede Minister ved Sagens første Behandling, idet han nemlig da sagde, at naar vi nu i Løbet af 7 Aar have kunnet udgive henved 3 Millioner om Aaret til Jernbaner, skulde man dog troe, at vi i Løbet af de næste 5 Aar maatte kunne udgive 2 Millioner om Aaret, men den ærede Minister har derved ikke taget tilstrækkeligt i Betragtning, at disse 3 og 2 Millioner have vi ikke og skulde vi ikke give ud af vort Overflud, men det er Gjæld, som vi have stiftet og skulde stifte. Altsaa vil et Raisonnement som den ærede Ministers være det Samme, som naar en Mand siger: Da jeg har kunnet stifte for 3000 Rd. Gjæld om Aaret i 7 Aar, maa jeg ogsaa i de paaafølgende 5 Aar kunne stifte for 2,000 Rd. Gjæld om Aaret; men det vil let sees, at denne Betragtning er aldeles ødelæggende. Det er ikke en Betragtning, man vil kunne godkjende, idet det nemlig først maa vise sig, at man tillige har forøget sine Activer og hjulpet sig saaledes, at det vil være nok saa let at afholde de 2,000 Rd. som tidligere de 3,000 Rd.; men der er i saa Henseende ikke gjort Forsøg paa at levere noget Beviis. Jeg skal fremdeles tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, hvad der gjør en væsentlig Forskjel mellem nu og dengang, da den forrige Distriktlov laa for. Da den Sag blev forelagt for Thinget, var der nemlig affluttet en foreløbig Contract, ifølge hvilken den Entrepreneur, som skulde udføre Arbejdet for 16 eller 20 Millioner, eller hvor meget det nu var, var forpligtet til at modtage sin Betaling i 4 pCt. Statsobligationer til en Cours af 96. Regjeringen havde altsaa, samtidig med at den forelagde denne Sag for Thinget, sørget for, hvorfra den skulde faae Pengene; den havde sikret sig Raanet, men det er slet ikke fæet